

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **Ing. R. K.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 2, České Budějovice, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 19. 6. 2015, č. j. 10 A 29/2014 – 121,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předcházející řízení

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne 10. 2. 2014, č. j. KUJCK 8521/2014/ODSH (dále též „přezkoumávané rozhodnutí“) bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, správního odboru ze dne 17. 7. 2013, sp. zn. spr. př. D 1908/13 Lo (dále též „rozhodnutí správního orgánu prvního stupně“), kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. d) a k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a přestupku podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve

znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla“). Uvedených přestupků se měl žalobce dopustit tím, že dne 19. 3. 2013 v 0.50 hod. v Českých Budějovicích, po ulicích Riegrova, Nádražní, Rudolfovska, Dobrovodská, do ulice U Jeslí, řídil motorové vozidlo tovární značky BMW, r. z. X, kde po zastavení u domu 1A byl příslušníkem Policie České republiky vyzván k předložení dokladů předepsaných k řízení vozidla, které nepředložil a rovněž po výzvě policisty se odmítl podrobit vyšetření, zda při řízení nebyl ovlivněn alkoholem, ačkoli takové vyšetření nebylo spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví. Dalším jednáním nesplnil povinnost stanovenou v hlavě II zákona o silničním provozu a jako řidič nepředložil zelenou kartu o pojištění řízeného vozidla. Tímto jednáním žalobce porušil ustanovení § 4 písm. b), § 5 odst. 1 písm. f), § 6 odst. 8 písm. a) až c) a § 6 odst. 12 zákona o silničním provozu a ustanovení § 17 odst. 1 zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, za což mu byla uložena pokuta ve výši 25.000 Kč, zákaz řízení motorových vozidel všech druhů na dobu jednoho roku a povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1.000 Kč.

[2] Proti přezkoumávanému rozhodnutí podal žalobce dne 21. 3. 2014 žalobu, kterou doplnil podáním ze dne 12. 4. 2014. Žalobce především namítal, že napadené rozhodnutí nabylo právní moci až po uplynutí promlčecí lhůty, neboť žalobci bylo doručeno až dne 20. 3. 2014, kdy zmocněnec žalobce nahlédl do spisového materiálu. Žalovaný nesprávně považoval rozhodnutí za doručené desátým dnem od dodání do datové schránky společnosti ALL EXPERTS s.r.o., která však nebyla zmocněncem žalobce v řízení o přestupku, jelikož žalobce nikdy nedoručil žalovanému originál plné moci a smlouva o zastoupení s uvedenou společností nebyla uzavřena. Namítal také, že plná moc byla zaslána z datové schránky společnosti ALL EXPERTS s.r.o. osobou, která již nebyla oprávněna za společnost jednat, a přístupové údaje do datové schránky společnosti jí měly být zneprístupněny, což se pochybením Ministerstva vnitra nestalo. Pochybením Ministerstva vnitra společnost ALL EXPERTS s.r.o. současně nedisponovala v době doručení přezkoumávaného rozhodnutí žádnými přístupovými údaji do datové schránky, a neměla tak možnost fakticky se s tímto rozhodnutím seznámit. Proto žalobce považoval zásilku obsahující napadené rozhodnutí za doručenou nejdříve dnem, kdy nahlédl další zmocněnec žalobce, K. S., do spisu a o zásilce se dozvěděl. Zásilka tedy měla být doručena až po uplynutí prekluzivní lhůty, v důsledku čehož zanikla odpovědnost za přestupek.

[3] Žalobce dále vytýkal, že v průběhu správního řízení nebylo postaveno najisto skutkové jednání žalobce, jímž mělo dojít ke spáchání přestupku, žalovaný vedl zmatečné řízení a jeho rozhodnutí nemá oporu v dokazování, je nepřezkoumatelné pro nezákonnost i pro nedostatek důvodů. Žalobce především polemizoval se správností a opodstatněností postupu správních orgánů obou stupňů z hlediska rozsahu dokazování a hodnocení provedených důkazů, vytýkal, že správní orgán prvního stupně neprovedl žalobcem navržený vyšetřovací pokus, aniž by se s návrhem na jeho provedení dostatečně vypořádal. Dále namítal i porušení práva na obhajobu dle ustanovení čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, jelikož mu bylo odepřeno právo účastnit se výsledku svědka, čímž došlo k porušení zásady kontradiktornosti řízení. Proto je důkaz svědeckou výpovědí nepřipustným důkazem. Dokazování podle žalobce nebylo provedeno způsobem, který zákon předpokládá v ustanoveních § 51 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přičemž současně nebylo provedeno

pokračování

ohledání videozáznamu zákonem předpokládaným způsobem. Podle žalobce nebyla respektována ani zásada ústnosti a bezprostřednosti řízení o přestupcích, k čemuž žalobce analogicky poukazoval na principy uplatňované v řízení trestním. Ze všech uvedených důvodů, v žalobě podrobně rozvedených, navrhoval žalobce přezkoumávané rozhodnutí včetně rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

[4] Krajský soud rozsudkem ze dne 1. 8. 2014, č. j. 10A 29/2014 – 45, zrušil přezkoumávané rozhodnutí a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, neboť shledal důvodnou námitku žalobce týkající se nesprávného procesního postupu při rozhodování o odvolání, jehož doplnění nebylo podáno žalobcem, nýbrž společností ALL EXPERTS s.r.o. Ta však podle krajského soudu nepředložila plnou moc k zastupování žalobce v originálu či ověřené kopii, ale pouze v naskenované podobě zaslané prostřednictvím datové schránky uvedené společnosti. Plná moc nebyla ani konvertována podle ustanovení § 22 odst. 1 a 2 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a automatizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických úkonech“), tedy neměla účinky originálu. Jelikož této společnosti jakožto zástupci žalobce bylo doručováno přezkoumávané rozhodnutí do datové schránky, ačkoliv nebyla k zastupování žalobce řádně zmocněna, došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, a přezkoumávané rozhodnutí proto bylo třeba zrušit pro vady řízení. Krajský soud závěrem poznamenal, že dalšími námitkami uplatněnými v žalobě se nezabýval, neboť v důsledku nesprávného doručování ze strany žalovaného došlo k uplynutí zákonné prekluzivní lhůty podle ustanovení § 20 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), a přestupek proto již není možné opětovně projednat.

[5] Rozsudek krajského soudu ze dne 1. 8. 2014, č. j. 10 A 29/2014 – 45, napadl žalovaný včas podanou kasační stížností, v níž uplatnil kasační důvod podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“). Žalovaný namítal nezákonnost rozsudku spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, a to konkrétně otázky zastoupení žalobce na základě plné moci udělené společnosti ALL EXPERTS s.r.o. Žalovaný nesouhlasil se závěrem krajského soudu, že žalobce měl být správními orgány vyzván k předložení originálu plné moci či její ověřené kopie, jelikož plná moc v prosté kopii nebyla dostačující a pokud by ji žalobce nepředložil, mělo být se žalobcem jednáno bez ohledu na zmocněnou osobu. K tomu žalovaný poukázal na ustanovení § 33 odst. 1 správního řádu, jež nestanoví náležitosti plné moci. Proto měl žalovaný zastoupení žalobce touto společností za nepochybné a námitky týkající se doložení kopie plné moci považoval za ryze účelové, ve snaze prodlužovat správní řízení, čemuž měly svědčit i opakované změny v zastoupení žalobce v krátkém časovém období, jak plynou ze správního spisu správního orgánu prvního stupně. Žalovaný navrhl rozsudek krajského soudu zrušit a vrátit věc tomuto soudu k dalšímu řízení.

[6] Nejvyšší správní soud kasační stížnosti žalovaného vyhověl, když rozsudkem ze dne 17. 10. 2014, č. j. 4 As 171/2014 – 26, zrušil rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 1. 8. 2014, č. j. 10 A 29/2014 – 45, a vrátil věc tomuto soudu k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud přitom zavázal krajský soud, aby se zabýval dalšími, do té

doby neřešenými námitkami, které se týkaly jednak posouzení důsledků odeslání plné moci k zastupování žalobce společností ALL EXPERTS s.r.o. prostřednictvím datové schránky této společnosti jednáním osoby (Jiřího Peka), která podle tvrzení žalobce neměla k takovým dispozicím oprávnění (jelikož byla odvolána z funkce jednatele) a dále námitkami, které se týkaly vlastního průběhu správního řízení před správním orgánem prvního stupně, zejména v otázce průběhu, rozsahu a způsobu dokazování a hodnocení důkazů ve správním řízení navržených či provedených (blíže viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2014, č. j. 4 As 171/2014 – 26; všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu uvedená v tomto rozsudku jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[7] Krajský soud, vycházející z právního názoru zdejšího soudu, se v dalším průběhu řízení vypořádal v první řadě s otázkou zmocnění společnosti ALL EXPERTS s.r.o. k zastupování žalobce ve správním řízení. V této souvislosti krajský soud uvedl, že s ohledem na dikci ustanovení § 33 odst. 1 správního řádu nebylo nutné předložit správnímu orgánu prvního stupně originál plné moci udělené žalobcem společností ALL EXPERTS s.r.o., nýbrž stačilo předložení prosté kopie, což se v posuzovaném případě stalo. Krajský soud proto dospěl k závěru, že společnost ALL EXPERTS s.r.o. byla k přijímání písemností adresovaných žalobci řádně zmocněna.

[8] Pokud jde o námitku neprovedení řádného přezkoumání věci a nedostatečného zjištění skutkového stavu správními orgány, konstatoval krajský soud, že s ohledem na obsah správního spisu bylo dokazování provedeno v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 a § 51 a násl. správního řádu. Krajský soud považoval skutkový stav za spolehlivě zjištěný, proto shodně se správními orgány shledal další dokazování nadbytečným a nevhodným.

[9] Krajský soud se následně zabýval otázkou zákonnosti získaných důkazů a provedení dokazování, když žalobce především namítal, že příslušníci Policie ČR měli nejdříve vjet na soukromý pozemek a následně použít proti žalobci slzotvorný prostředek, aniž by mu následně poskytli první pomoc. Krajský soud v této souvislosti konstatoval, že mu nepřísluší posuzovat adekvátnost či přiměřenost postupu policistů. Z obsahu správního spisu je nicméně zřejmé, že žalobce byl policisty vyzýván k zastavení vozidla již na veřejné komunikaci, přičemž na tuto výzvu nereagoval a pokračoval v jízdě až na soukromý pozemek. Tato okolnost nemůže mít za následek absolutní neplatnost dalších úkonů policie a v důsledku toho i neplatnost takto pořízených důkazů, jelikož v takovém případě by únik řidičů na soukromý pozemek zaručoval beztrestnost pachatelů přestupků. Krajský soud nepovažoval za důvodné ani námitky týkající se správnosti provedení dokazování. Dohledání a objasnění pojmu „KASR“ (slzotvorný prostředek) bylo v souladu s ustanovením § 50 odst. 1 správního řádu, když se jedná o skutečnost, která je správnímu orgánu známa z úřední činnosti. Provedení důkazu vyšetřovacím pokusem – zkoumáním účinků slzotvorného prostředku na úřednicích, bylo v souladu s ustanovením § 52 správního řádu shledáno nadbytečným z důvodu, že tento důkaz by s ohledem na specifickou účinků vůči každému jednotlivci, které jsou navíc vždy ovlivňovány konkrétními subjektivními a objektivními okolnostmi, nemohl nikterak přispět k potvrzení žalobcem prezentovaného děje. Správní orgán totiž není vázán důkazními návrhy účastníků řízení, ale je povinen provést důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. V rozporu s principy dokazování nebyl ani výslech svědka T. F. V této

pokračování

souvislosti odkázal krajský soud na obsah protokolu o ústním projednání přestupku ze dne 18. 4. 2013 (dále jen „protokol o ústním jednání“), z něhož vyplývá, že svědek nahlédl do oznámení o přestupku pouze za účelem identifikace, zda toto oznámení sepisoval on a až poté, co již vypověděl o skutkovém průběhu událostí. Žalobce měl současně možnost klást svědkovi otázky. Této možnosti i využil, když prostřednictvím svého zástupce položil svědkovi toliko čtyři otázky, aniž by měl nějaké další návrhy ve vztahu k dokazování či samotné svědecké výpovědi. Krajský soud neshledal důvodnou ani námitku, že správní orgán prvního stupně provedl v protokolu o ústním jednání pouhý odkaz na prameny důkazů, přičemž tyto důkazy nebyly zkoumány způsobem podle ustanovení § 51 správního řádu. V této souvislosti dospěl soud ke zcela opačnému závěru, jelikož z obsahu protokolu o ústním jednání jasně vyplývá, že byly provedeny důkazy oznámením o přestupku a úředním záznamem o tomto přestupku, u nichž správní orgán dále uvedl, co z nich bylo zjištěno, dále byl zaznamenán obsah svědecké výpovědi zasahujícího policisty a proveden důkaz přehráním videozáznamu ze zásahu policistů. Krajský soud proto žalobu rozsudkem ze dne 20. 2. 2015, č. j. 10 A 29/2014 – 81, v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

[10] Proti rozsudku krajského soudu ze dne 20. 2. 2015, č. j. 10 A 29/2014 – 81, brojil žalobce včas podanou kasační stížností, v níž uplatnil kasační důvody podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Žalobce namítal zejména nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu, neboť krajský soud se nezabýval, ačkoli byl k tomu Nejvyšším správním soudem v předchozím řízení zavázán, otázkou doručení plné moci správnímu orgánu prvního stupně z datové schránky společnosti ALL EXPERTS s.r.o. (dále též „zmocněnec“), avšak prostřednictvím přístupových údajů osoby (Jiřího Peka), která k takovým dispozicím nebyla oprávněna, a s tím související otázkou účinnosti doručení přezkoumávaného rozhodnutí zmocněnci žalobce v době, kdy zmocněnec nedisponoval v důsledku pochybení orgánů státní správy žádnými přístupovými údaji pro přihlášení do datové schránky.

[11] Žalobce současně namítal, že žalovaný provedl dokazování o pojmu a funkčnosti slzotvorného prostředku mimo ústní jednání, aniž by jej seznámil se zjištěnými závěry. Další vadu spatřoval žalobce v nesprávném zjištění skutkového stavu věci. V případě, jestliže by zjištěná verze skutkového stavu byla pravdivá, žalobce by byl obviněn taktéž z přestupku neuposlechnutí výzvy úřední osoby podle ustanovení § 47 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích, ke kterému mělo dojít jednak v důsledku nezastavení motorového vozidla na pokyn „STOP“ a následně též v důsledku neopuštění motorového vozidla. Žalovaný správní orgán a posléze i krajský soud vycházely rovněž nesprávně ze skutečnosti, že slzotvorný prostředek nemohl zapříčinit neschopnost žalobce vnímat výzvu k podrobení se vyšetření na přítomnost alkoholu v krvi. Takovýto závěr nemá oporu ve správním spise. Zasahující policisté nemohli poznat aktuální zdravotní a psychický stav žalobce, jelikož se na něj žalobce nedotazovali. Krajský soud se navíc nevypořádal s žalobní námitkou, že dle výpovědi svědka T. F. byl žalobce po zásahu dezorientovaný, zmatený, nedokázal se vyjádřit, avšak nikoli v důsledku požití alkoholického nápoje. Žalobce měl tudíž za to, že důkazy provedené správními orgány nejsou dostatečné k prokázání, že by byl stěžovatel k podrobení se vyšetření vyzván, nebo že by tuto výzvu vnímal.

[12] Žalobce dále nesouhlasil se závěrem krajského soudu o zákonnosti pořízených důkazů, jelikož v době policejního zákroku se již nacházel na soukromém pozemku. Krajský soud se přitom dle názoru žalobce nevypořádal s jeho argumenty týkajícími se porušení ustanovení čl. 12 usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součástí ústavního pořádku České republiky. Krajský soud měl v této souvislosti hodnotit také otázku adekvátnosti zásahu policistů. Z důvodů podrobně vymezených v žalobě (zejména neposkytnutí první pomoci, jež mohlo mít zásadní vliv na schopnost žalobce vnímat výzvu policistů) považoval žalobce zákrok policistů za nezákonný, a výstup z tohoto zákroku proto nebylo možno využít jako důkaz. Žalobce navrhl rozsudek krajského soudu zrušit a vrátit věc tomuto soudu k dalšímu řízení.

[13] Nejvyšší správní soud kasační stížnosti žalobce vyhověl, když rozsudkem ze dne 20. 5. 2015, č. j. 4 As 51/2015 – 72, zrušil rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 2. 2015, č. j. 10 A 29/2014 – 81, a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Zdejší soud shledal důvodnou námitku žalobce spočívající v nepřezkoumatelnosti rozsudku krajského soudu, jelikož krajský soud se nezabýval, ačkoli k tomu byl v předchozím zrušovacím rozsudku zavázán, otázkou odeslání plné moci správnímu orgánu prvního stupně z datové schránky společnosti ALL EXPERTS s.r.o., avšak prostřednictvím přístupových údajů osoby (Jiřího Peka), která k takovým dispozicím nebyla oprávněna, a s tím související otázkou účinnosti doručení přezkoumávaného rozhodnutí zmocněnci žalobce v době, kdy zmocněnec nedisponoval v důsledku pochybení orgánů státní správy žádnými přístupovými údaji pro přihlášení do datové schránky. Navzdory zrušení rozsudku krajského soudu pro nepřezkoumatelnost, považoval Nejvyšší správní soud za vhodné, aby se zabýval i ostatními námitkami žalobce, neboť na jejich vypořádání neměla zmíněná nepřezkoumatelnost žádný vliv. Tyto námitky nicméně zdejší soud shledal nedůvodnými (v podrobnostech viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 5. 2015, č. j. 4 As 51/2015 – 72).

[14] Krajský soud následně posoudil výše uvedené nevypořádané námitky, přičemž opětovně dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji rozsudkem ze dne 19. 6. 2015, č. j. 10 A 29/2014 – 121, v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Nad rámec odůvodnění vysloveného v předcházejícím zrušeném rozsudku doplnil krajský soud následující závěry.

[15] Držitelem příslušné datové schránky v nyní projednávané věci je společnost ALL EXPERTS s.r.o. jakožto právnická osoba. Osobou oprávněnou k užívání této datové schránky je ve smyslu ustanovení § 8 odst. 3 zákona o elektronických úkonech též statutární orgán společnosti (jednatel). Z elektronické doručky přiložené k plné moci udělené žalobcem společnosti ALL EXPERTS s.r.o. lze identifikovat pouze to, že byla odeslána jmenovanou společností z datové schránky ID g8bk7ch. Na základě takovéto identifikace neměl správní orgán dle názoru krajského soudu žádnou povinnost zjišťovat, která osoba skutečně plnou moc spolu s odvoláním odeslala. Správní orgán ani neměl důvod pochybovat o tom, kdo podání odeslal, jelikož z identifikátoru je zřejmé, že bylo zasláno společností ALL EXPERTS s.r.o. Krajský soud proto shledal tuto námitku, kterou navíc žalobce uplatnil prvně až v projednávané žalobě, jako účelovou, neboť je z ní patrna

pokračování

snaha žalobce využít různých procesních prostředků k prodloužení správního řízení v co největší možné míře.

[16] Krajský soud dále dovodil, že i v případě, jestliže by plná moc byla odeslána osobou k tomu neoprávněnou (tedy Jiřím Pekem), bylo by možno konstatovat pochybení pouze na straně společnosti ALL EXPERTS s.r.o., neboť z dikce ustanovení § 12 odst. 3 zákona o elektronických úkonech vyplývá, že dojde-li ke změně statutárního orgánu právnické osoby, Ministerstvo vnitra zneplatní staré přístupové údaje do datové schránky a zašle novému statutárnímu orgánu nové přístupové údaje neprodleně po oznámení této skutečnosti novým statutárním orgánem. Jelikož tak nový jednatel společnosti ALL EXPERTS s.r.o. (pokud jej společnost vůbec má) neučinil, společnost sama musí nést následky tohoto pochybení. Z citovaného zákonného ustanovení totiž neplyne Ministerstvu vnitra povinnost vyhledávat údaje o končících statutárních orgánech a automaticky zneplatňovat přístupové údaje do datových schránek těchto subjektů. S ohledem na uvedené neshledal krajský soud předmětné námitky žalobce důvodnými.

II.

Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[17] Proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 19. 6. 2015, č. j. 10 A 29/2014 – 121, podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) dne 8. 7. 2015 kasační stížnost, doplněnou podáním ze dne 14. 8. 2015. Stěžovatel uplatňuje v kasační stížnosti důvod podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy nezákonnost napadeného rozsudku spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení.

[18] Stěžovatel především namítá, že společnost ALL EXPERTS s.r.o. se nikdy nestala zmocněncem žalobce, neboť z její strany nedošlo ani ke konkludentnímu přijetí plné moci udělené stěžovatelem. Plná moc nacházející se ve správním spise byla správnímu orgánu prvního stupně odeslána z datové schránky jmenované společnosti prostřednictvím přístupových údajů Jiřího Peka, který v době odeslání plné moci již nebyl statutárním orgánem společnosti. Přístupové údaje Jiřího Peka do datové schránky zmocněnce měly být dle názoru stěžovatele zrušeny ke dni 28. 8. 2013, když tento den je nutno vnímat jako den oznámení předmětné skutečnosti Ministerstvu vnitra. Stěžovatel v této souvislosti poukazuje na zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o základních registrech“), jenž se vztahuje i na právnické osoby, a dle něhož je editorem registru osob též agendové místo v souvislosti s agendou správy identifikačních čísel v návaznosti na ustanovení § 2 písm. g) citovaného zákona, tj. soud, který vede obchodní rejstřík. Editor registru do něj vkládá referenční údaje a identifikátory. Tyto údaje, mezi něž patří také údaj o statutárním orgánu právnické osoby, se pak projeví jako referenční vazby v ostatních registrech, tedy i v registru datových schránek vedeným Ministerstvem vnitra.

[19] Rejstříkový soud byl proto dle názoru stěžovatele povinen zapsat do registru osob údaj o výmazu Jiřího Peka jako statutárního orgánu společnosti ALL EXPERTS s.r.o. Ministerstvo vnitra pak mělo tuto skutečnost zjistit skrze referenční vazbu, a následně mělo podle ustanovení § 12 odst. 3 zákona o elektronických úkonech přístupové údaje

Jiřího Peka do datové schránky zneplatnit. Jelikož přístupové údaje Jiřího Peka existovaly pouze v důsledku pochybení orgánů státní správy, je na ně nutno nahlížet jakoby neexistovaly vůbec. Stěžovatel je proto přesvědčen, že žalovaný neměl k plné moci přihlížet, neboť zmocněnec neprojevil vůli plnou moc akceptovat. Na základě informací zjištěných z registru mělo Ministerstvo vnitra rovněž vydat přístupové údaje do datové schránky novému statutárnímu orgánu. Ministerstvo tak nicméně neučinilo, přičemž staré přístupové údaje byly ke dni doručování přezkoumávaného rozhodnutí již zrušeny. Dle názoru stěžovatele proto nemohlo dojít k účinkům doručení rozhodnutí fikcí. Rozhodnutí tudíž bylo doručeno až po uplynutí prekluzivní lhůty pro projednání přestupku, a to v souvislosti s nahlédnutím zástupce K. S. do správního spisu.

[20] Stěžovatel dále krajskému soudu vytýká, že se nevypořádal s žalobní námitkou související s řádným zjištěním skutkového stavu, když dle názoru stěžovatele zůstalo neobjasněno, zda některému z policistů předal doklady potřebné k řízení motorového vozidla. Svědek T. F. v této souvislosti sám uvedl, že „řidič nepředložil doklady, k čemuž jsem jej vyzýval“ a na dotaz správního orgánu prvního stupně, zda mu byly během služebního zákroku od řidiče předloženy doklady předepsané k řízení vozidla, dodal – „[m]ně a ani kolegovi ty doklady předloženy nebyly. Já osobně jsem je neviděl.“ Stěžovatel má za to, že taková výpověď nemůže jednoznačně podložit závěr, že doklady potřebné k řízení motorového vozidla nepředložil. V řízení o trestním obvinění je totiž nutno postavit spáchání přestupku najisto, přičemž v nyní projednávané věci nelze vyloučit, že stěžovatel mohl předložit doklady jinému policistovi.

[21] Závěrem své kasační stížnosti stěžovatel opětovně vyjadřuje nesouhlas s neprovedením důkazů znaleckým posudkem z oboru lékařství a účinků chemických látek a vyšetřovacím pokusem, jejichž cílem by bylo prokázání vlivu slzotvorného prostředku na schopnost vnímání zasažené osoby. Tyto důkazy by dle jeho názoru mohly vyloučit jeho zavinění, a to zcela bez ohledu na věrohodnost či subjektivní posuzování jeho tvrzení jako účelových. Pro úspěch stěžovatele v této věci by přitom postačovala toliko rozumná pochybnost o tom, že přestupek, za nějž je stíhaný, nespáchal. S ohledem na shora uvedené stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 19. 6. 2015, č. j. 10 A 29/2014 – 121, zrušil a vrátil věc tomuto soudu k dalšímu řízení.

[22] Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti ze dne 30. 9. 2015 setrval na správnosti a zákonnosti svého rozhodnutí. K námitce související s doručováním plné moci ze strany společnosti ALL EXPERTS s.r.o. vyjádřil žalovaný prakticky totožný názor jako krajský soud v napadeném rozsudku (srov. výše odst. [15] – [16] tohoto rozsudku). Pokud jde o námitku stran neprokázání spáchání přestupku spočívajícího v nepředložení požadovaných dokladů, odkázal žalovaný na předcházející rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 5. 2015, č. j. 4 As 51/2015 – 72, v němž bylo konstatováno, že skutkový stav byl spolehlivě zjištěn a prokázán. Ohledně navrhovaného důkazu vyšetřovacím pokusem žalovaný podotkl, že tento byl pro nadbytečnost odmítnut, neboť by nemohl nikterak přispět k potvrzení stěžovatelem prezentovaného děje, dle něhož stěžovatel pod vlivem donucovacího prostředku nemohl řádně vnímat průběh událostí, a to s ohledem na specifické účinky tohoto prostředku vůči každému jednotlivci, které jsou navíc ovlivňovány konkrétními subjektivními i objektivními okolnostmi. Žalovaný současně

pokračování

opětovně odkázal na výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 4 As 51/2015 – 72, v němž zdejší soud zpochybnil věrohodnost verze skutkového děje podané stěžovatelem pro rozpory v jeho jednotlivých tvrzeních a rovněž vyslovil názor, že považuje tato tvrzení za účelová. Žalovaný proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

III. Posouzení kasační stížnosti

[23] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti v první řadě hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. V této souvislosti dospěl k závěru, že kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou k tomu oprávněnou (viz ustanovení § 103 a § 106 s. ř. s.), stěžovatel je řádně zastoupen (viz ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s.) a není namístě celou kasační stížnost odmítnout pro nepřipustnost (viz ustanovení § 104 s. ř. s.).

[24] Nejvyšší správní soud, vázán rozsahem a důvody kasační stížnosti (viz ustanovení § 109 odst. 3 s. ř. s.), následně napadený rozsudek krajského soudu přezkoumal a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná. Neshledal přitom ani vady, ke kterým by musel přihlédnout z úřední povinnosti (viz ustanovení § 109 odst. 4 s. ř. s.).

[25] V první řadě se zdejší soud zabýval námitkou stěžovatele spočívající v nesprávném posouzení otázky právních důsledků odeslání plné moci správnímu orgánu prvního stupně z datové schránky společnosti ALL EXPERTS s.r.o. prostřednictvím přístupových údajů Jiřího Peka, který k tomu již neměl být oprávněn, a s tím související otázky účinnosti doručení přezkoumávaného rozhodnutí zmocněnci žalobce v době, kdy zmocněnec nedisponoval v důsledku pochybení orgánů státní správy žádnými přístupovými údaji pro přihlášení do datové schránky.

[26] Pro posouzení výše uvedené námítky zjistil Nejvyšší správní soud z obsahu správního spisu následující podstatné skutečnosti. V řízení před správním orgánem prvního stupně byl stěžovatel zastoupen panem R. K., LL. M., nar. X, trv. bytem P. 1954, P. 5, který požádal o doručování písemností na e-mailovou adresu X (viz plná moc ze dne 26. 4. 2013 a záznam o nahlédnutí do spisu ze dne 7. 5. 2013, založeno na č. l. 26 a 28 prvoinstančního správního spisu). Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo následně dne 18. 7. 2013 doručováno R. K. na uvedenou e-mailovou adresu. Odeslaná zpráva obsahovala poučení o tom, že v případě doručování na elektronickou adresu platí, že písemnost je doručena v okamžiku, kdy převzetí doručované písemnosti potvrdí adresát zprávou opatřenou jeho zaručeným elektronickým podpisem, a nestane-li se tak nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná, doručí správní orgán písemnost, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal (viz e-mailová zpráva ze dne 18. 7. 2013 na č. l. 42 prvoinstančního správního spisu). Potvrzení převzetí doručované písemnosti se ve správním spise nenachází.

[27] Poté bylo rozhodnutí doručováno R. K. poštou na adresu jeho trvalého bydliště. Jelikož adresát nebyl zastížen, zásilka byla dne 23. 7. 2013 uložena a připravena k vyzvednutí u doručujícího orgánu. Dne 5. 8. 2013 byla zásilka vložena do schránky R. K.

(viz doručka připojená k rozhodnutí na č. l. 36 prvoinstančního správního spisu). R. K. následně dne 12. 8. 2013 podal prostřednictvím e-mailové zprávy podepsané platným elektronickým podpisem k správnímu orgánu prvního stupně blanketní odvolání s textem: „Dozvěděl jsem se, že ve věci pana K., viz výše, bylo zřejmě vydáno rozhodnutí. Proti tomuto podávám odvolání a také žádám o zaslání textu rozhodnutí, abych mohl odvolání dále argumentovat.“ (viz e-mailová zpráva na č. l. 43 prvoinstančního správního spisu).

[28] V reakci na zmínění podání vydal správní orgán prvního stupně usnesení ze dne 13. 8. 2013, jímž R. K. vyzval, aby ve lhůtě 5 pracovních dnů doplnil odvolání o náležitosti uvedené v ustanovení § 82 odst. 2 a 3 správního řádu. Usnesení bylo doručováno stejně jako v předchozím případě nejdříve na e-mailovou adresu R. K., a následně po nepotvrzení jeho doručení ze strany R. K. na adresu jeho trvalého bydliště. Adresát opět nebyl zastížen, proto byla zásilka dne 19. 8. 2013 uložena a připravena k vyzvednutí u doručujícího orgánu, přičemž dne 30. 8. 2013 byla vložena do schránky R. K. (viz usnesení Magistrátu města České Budějovice ze dne 13. 8. 2013 a k němu připojená doručka a e-mailová zpráva ze dne 14. 8. 2013, založeno na č. l. 45 a 46 prvoinstančního správního spisu).

[29] Dne 26. 8. 2013 zaslal R. K. prostřednictvím e-mailové zprávy podepsané platným elektronickým podpisem správnímu orgánu prvního stupně podání s následujícím textem: „V návaznosti na podivné věci, které se v této kauze dějí, Vás žádám o sdělení, zda mohu před předáním spisového materiálu k odvolacímu správnímu orgánu se dostavit k seznámení se se spisovou dokumentací, abych věděl, zda bylo vydáno nějaké rozhodnutí, seznámil se s jeho obsahem a případně dalšími částmi spisu za účelem kvalitní argumentace a objasnění skutečného stavu věci.“ V následné e-mailové komunikaci byly R. K. ze strany správního orgánu prvního stupně sděleny úřední hodiny, ve kterých bylo možno do spisu nahlédnout. Poslední zprávou R. K. přitom byl právě jeho dotaz ze dne 9. 9. 2013 k možnostem nahlédnutí do spisu (viz e-mailová komunikace na č. l. 49 a 53 prvoinstančního správního spisu). Úřední záznam o nahlédnutí do spisu se nicméně ve správním spise nenachází.

[30] Dne 18. 9. 2013 bylo správnímu orgánu prvního stupně prostřednictvím datové schránky doručeno podání nadepsané jako „Odvolání“ proti rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, správního odboru ze dne 17. 7. 2013, sp. zn. spr. př. D 1908/13 Lo (tedy proti rozhodnutí, jež bylo napadeno i blanketním odvoláním podaným R. K.). Přímou v textu odvolání se nacházejí odstavce, jež jsou vykopírovány z rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Na samém konci odvolání, tedy na místě pro podpis, je uvedeno „Jiří Pek, jednatel ALL EXPERTS s.r.o.“. K odvolání je připojena plná moc udělená stěžovatelem společnosti ALL EXPERTS s.r.o. „k jednání v plném rozsahu a po celou dobu řízení ve věci následující: Sp. zn.: D 1908/13 Lo“. Z potvrzení o doručení datové zprávy je patrné, že odesílatelem předmětného odvolání je společnost ALL EXPERTS s.r.o., a že věc byla označena jako „Doplnění odvolání křížka“ (viz odvolání ze dne 17. 9. 2013, plná moc ze dne 9. 8. 2013 a potvrzení o doručení datové zprávy, založeno na č. l. 62, 67 – 68 prvoinstančního správního spisu).

[31] Žalovaným bylo následně dne 10. 2. 2014 vydáno ve věci rozhodnutí, č. j. KUJCK 8521/2014/ODSH, které bylo dodáno do datové schránky společnosti ALL EXPERTS s.r.o. stejného dne v 13:28:34 hod. a doručeno uplynutím 10 dnů, tedy dne

pokračování

20. 2. 2014 v 13:28:34 hod. (viz doručenka připojená k přezkoumávanému rozhodnutí, založená v odvolacím správním spise).

[32] Stěžovatel předně namítá, že k plné moci udělené společnosti ALL EXPERTS s.r.o. nemělo být v přestupkovém řízení přihlíženo, neboť jmenovaná společnost neprojevila ani konkludentní souhlas plnou moc přijmout, když tato byla odeslána z datové schránky osobou, která k tomu již nebyla oprávněna.

[33] Na tomto místě je vhodné připomenout, že podle ustanovení § 33 odst. 1 správního řádu, jež se na řízení o přestupcích použije na základě ustanovení § 51 zákona o přestupcích, „[ú]častník si může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce.“

[34] K náležitostem plné moci se Nejvyšší správní soud vyjádřil např. ve svém rozsudku ze dne 27. 7. 2005, č. j. 7 As 13/2005 – 62, publ. pod č. 1044/2007 Sb. NSS, v němž vyslovil, že „[p]ři posuzování, zda písemná plná moc nebo ústní prohlášení účastníka o udělení plné moci mají potřebné náležitosti, je třeba vzít především v úvahu, zda spolehlivě prokazují oprávnění označeného zástupce jednat za účastníka řízení; smyslem těchto procesních úkonů je totiž prokázat soudu udělení plné moci. V případě, že je možné bez pochybností takové oprávnění dovodit z obsahu plné moci, ústního prohlášení účastníka, popřípadě z okolností, za kterých byla písemná plná moc soudu doručena nebo za kterých bylo učiněno ústní prohlášení, nemají případné vady v písemné plné moci nebo ústního prohlášení účastníka o udělení plné moci za řízení význam.“ Ačkoli citované závěry byly přijaty ve vztahu k plným mocím udělovaným podle soudního řádu správního, zdejší soud nevidí důvod, proč by nemohly být přiměřeně použity také při posuzování náležitostí plných mocí podle správního řádu. Nejvyšší správní soud proto zkoumal, zda z obsahu předložené plné moci, jakož i z celkových okolností posuzovaného případu, bylo možno bez větších pochyb dovodit oprávnění společnosti ALL EXPERTS s.r.o. jednat za stěžovatele v přestupkovém řízení.

[35] V posuzovaném případě bylo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně doručováno toliko R. K., který byl v době vydání rozhodnutí zástupcem stěžovatele. R. K. bylo také proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podáno dne 12. 8. 2013 blanketní odvolání. Posledním známým aktivním jednáním R. K. v přestupkovém řízení bylo jeho dotázání se na možnosti nahlédnutí do správního spisu ze dne 9. 9. 2013 (blíže viz odst. [26] – [29] tohoto rozsudku).

[36] Dne 18. 9. 2013 bylo následně správnímu orgánu prvního stupně doručeno podání společnosti ALL EXPERTS s.r.o. spolu s plnou mocí udělenou stěžovatelem. Nutno v první řadě poznamenat, že z plné moci lze zcela bezpochyby dovodit projev vůle stěžovatele být zastoupen v řízení společností ALL EXPERTS s.r.o. Plná moc je datována, zmocnitel i zmocněnec jsou v ní řádně označeni a rozsah zastoupení je dostatečně určité vymezen spisovou značkou řízení před správním orgánem prvního stupně.

[37] Z celkových okolností doručení předmětného podání, jakož i jeho obsahu, lze dle názoru Nejvyššího správního soudu dovodit přinejmenším částečnou spolupráci mezi R. K. a společností ALL EXPERTS s.r.o., ať už přímou nebo zprostředkovanou přes

osobu stěžovatele. Tento závěr podporují zejména části textu předmětného podání, jež jsou vykopírovány z rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Jak již bylo konstatováno výše, toto rozhodnutí bylo doručováno pouze R. K. Svědčí o tom také skutečnost, že společnost ALL EXPERTS s.r.o. v datové zprávě, jež byla odeslána z její vlastní datové schránky, označila podání jako „*Doplnění odvolání k.*“, musela si tudíž být vědoma skutečnosti, že ve věci již bylo podáno odvolání. Nejvyšší správní soud nevidí důvod, aby za situace, kdy společnost ALL EXPERTS s.r.o. vyvinula určité úsilí ke konzultaci věci se stěžovatelem (nebo jeho předcházejícím zástupcem) a rovněž k sepsání doplnění blanketního odvolání, které následně zaslala spolu s plnou mocí příslušnému správnímu orgánu, pochyboval o její vůli zastupovat stěžovatele v přestupkovém řízení.

[38] Lze v této souvislosti odkázat také na závěry z předcházejícího zrušovacího rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2014, č. j. 4 As 171/2014 – 26, v němž zdejší soud uvedl, že „*[p]okud tedy zmocněnec disponoval plnou mocí udělenou žalobcem, mající všechny potřebné náležitosti, jak byly výše vyloženy, bylo pro nastoupení účinků zastoupení dostatečné, že prostá kopie této plné moci byla předložena správnímu orgánu ve správním řízení, k němuž se plná moc vztahovala. Protože se v tomto případě jednalo o zmocněnce – právnickou osobu, která má zřízenou datovou schránku, bylo zcela dostatečným, že tato plná moc byla jako příloha datové zprávy adresované správnímu orgánu prvního stupně připojena. Správní orgány obou stupňů tedy správně od okamžiku, kdy se o tomto zastoupení dozvěděly (tj. ode dne 17. 9. 2013, kdy byla datová zpráva s připojenou plnou mocí správnímu orgánu prvního stupně do jeho datové schránky dodána) doručovaly písemnosti ve správním řízení v souladu s § 34 odst. 1 a 2 správního řádu pouze tomuto zmocněnci.*“

[39] Na výše uvedených závěrech by dle názoru Nejvyššího správního soudu ničeho nezměnila ani skutečnost, kdyby předmětné podání spolu s plnou mocí skutečně byly odeslány z datové schránky společnosti ALL EXPERTS s.r.o. jejím bývalým jednatelem Jiřím Pekem za použití jeho přístupových údajů. Předně nutno podotknout, že z potvrzení o doručení datové zprávy obsahující předmětné podání nelze zjistit, která konkrétní osoba oprávněná za společnost ALL EXPERTS s.r.o. jednat, odeslání zprávy učinila. Z potvrzení plyne pouze to, že jejím odesílatelem je samotná společnost ALL EXPERTS s.r.o. Určitým vodítkem, že odeslání učinil právě Jiří Pek, mohla být pro správní orgány okolnost, že v podání je na místě vymezeném pro podpis uvedeno „*Jiří Pek, jednatel ALL EXPERTS s.r.o.*“. I tak ale nelze dle názoru zdejšího soudu žalovanému ničeho vytknout, pokud k podání v odvolacím řízení přihlédl.

[40] Nejvyšší správní soud považuje za potřebné odkázat v této souvislosti na ustanovení § 8 odst. 3 zákona o elektronických úkonech, jež stanoví, že „*[k] přístupu do datové schránky právnické osoby je oprávněn statutární orgán právnické osoby, člen statutárního orgánu právnické osoby nebo vedoucí organizační složky podniku zahraniční právnické osoby zapsané v obchodním rejstříku, pro něž byla datová schránka zřízena.*“ Citované ustanovení je jedním z konkrétních projevů jednatelského oprávnění statutárního orgánu právnické osoby, obecně vyjádřeného v ustanovení § 13 odst. 1 věty druhé zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „obchodní zákoník“), dle něhož „*[p]rávnická osoba jedná statutárním orgánem nebo za ni jedná zástupce.*“; nutno dodat, že předmětné jednání se uskutečnilo ještě za účinnosti obchodního zákoníku, proto se na posuzovaný případ nepoužijí ustanovení zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník,

pokračování

resp. zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích).

[41] Pro statutární orgány společností s ručením omezeným je pak významné ustanovení § 133 odst. 1 obchodního zákoníku, jež stanoví, že „[s]tatutárním orgánem společnosti je jeden nebo více jednatelů. Je-li jednatelů více, je oprávněn jednat jménem společnosti každý z nich samostatně, nestanoví-li společenská smlouva nebo statuty jinak.“ Vznik funkce jednatele je vázán na rozhodnutí valné hromady (resp. na rozhodnutí jediného společníka v případě jednočlenných společností s ručením omezeným). Tato skutečnost plyne z ustanovení § 133 odst. 3 obchodního zákoníku, jež stanoví, že „[j]ednatele jmenuje valná hromada z řad společníků nebo jiných fyzických osob.“ Soudní praxe v tomto ohledu dovodila, že následný zápis jednatele společnosti v obchodním rejstříku má toliko deklaratorní povahu (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 1. 2007, sp. zn. 29 Odo 1968/2005 a v něm citovanou judikaturu).

[42] V neposlední řadě je potřebné poukázat na ustanovení § 29 odst. 1 obchodního zákoníku, jež stanoví, že „[p]roti tomu, kdo jedná v důvěře v zápis v obchodním rejstříku, nemůže ten, jehož se takový zápis týká, namítat, že tento zápis neodpovídá skutečnosti.“ Odst. 2 téhož ustanovení pak stanoví, že „[s]kutečnosti zapsané do obchodního rejstříku jsou účinné vůči každému ode dne jejich zveřejnění, ledaže zapsaná osoba prokáže, že třetí osobě bylo provedení zápisu známo dříve.“ Jak k výkladu citovaného ustanovení uvádí doktrína (viz komentář k § 29 obchodního zákoníku in: POKORNÁ, Jarmila. KOVAŘÍK, Zdeněk a kol. *Obchodní zákoník : komentář*. Wolters Kluwer, a. s. Praha, 2009), „[t]oto ustanovení upravuje princip materiální publicity zapsaných skutečností v obchodním rejstříku, nazývaný též principem dobré víry (veřejné důvěry) v zapsané skutečnosti. Podle tohoto principu se stav zápisu v obchodním rejstříku bude považovat za stav skutečný pro všechny, jimž není známo, že rejstříkový stav není v souladu se skutečným právním stavem (že realita je jiná než zapsaný stav - jednatel již není jednatelem, společník již není společníkem apod.). Tak tomu je v případě, kdy zápisy v obchodním rejstříku nejsou úplné nebo jsou nepravdivé. Vůči všem, jímž tato skutečnost není známa, bude postupováno tak, jako by stav rejstříkový odpovídal stavu právnímu. Prostě to, co je zapsáno, po právu platí, dokud není prokázán opak.“

[43] V posuzovaném případě Nejvyšší správní soud z veřejně přístupného obchodního rejstříku zjistil, že ve sbírce listin je u společnosti ALL EXPERTS s.r.o. založeno rozhodnutí jediného společníka společnosti ze dne 31. 7. 2013 o odvolání Jiřího Peka z funkce jednatele společnosti a současném jmenování Dávida Tomiho jako jednatele nového, a to s účinností ke dni 1. 8. 2013. Je tedy nepochybné, že Jiří Pek v době odeslání předmětného podání jednatelem společnosti skutečně nebyl. Z úplného výpisu z obchodního rejstříku nicméně zdejší soud zjistil také to, že Jiří Pek byl jako jednatel společnosti vymazán z obchodního rejstříku až dne 24. 12. 2013. V době odeslání předmětného podání byl Jiří Pek současně jediným zapsaným a zveřejněným jednatelem společnosti. Ostatně i samotné rozhodnutí o změně jednatele společnosti bylo do sbírky listin založeno až dne 6. 1. 2014. S ohledem na princip materiální publicity obsažený v ustanovení § 29 obchodního zákoníku se tak společnost ALL EXPERTS s.r.o. nemůže dovolávat skutečnosti, že Jiří Pek v době odeslání předmětného podání nebyl jejím jednatelem, neboť by tím byla ohrožena dobrá víra třetích osob jednajících v důvěře v zápis v obchodním rejstříku. Stěžovatel přitom neprokázal, že by tato skutečnost mohla být

správním orgánům známa již v době doručení předmětného podání správnímu orgánu prvního stupně.

[44] Nejvyšší správní soud je zcela naopak přesvědčen, že pokud žalovaný přihlédl k obsahu předmětného podání odeslaného společností ALL EXPERTS s.r.o., učinil tak zcela ve prospěch stěžovatele, neboť tato skutečnost vedla k věcnému projednání podaného odvolání. Jak bylo konstatováno již výše, správní orgán prvního stupně vyzýval předchozího zástupce stěžovatele R. K. k doplnění odvolání. Výzva k doplnění byla R. K. doručena dne 29. 8. 2013 (viz ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu). Lhůta pro doplnění blanketního odvolání proto stěžovateli uplynula dne 5. 9. 2013 (k průběhu doručování usnesení viz odst. [28] tohoto rozsudku). R. K. a ani samotný stěžovatel přitom doplnění odvolání neučinili. Nepřihlédl-li by žalovaný k předmětnému podání společnosti ALL EXPERTS s.r.o., dle názoru Nejvyššího správního soudu by bylo namíste odvolací řízení pro neodstranění vad podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu za použití ustanovení § 93 odst. 1 téhož zákona zastavit.

[45] Namítá-li následně stěžovatel, že k doručení přezkoumávaného rozhodnutí do datové schránky společnosti ALL EXPERTS s.r.o. nemohlo dojít v důsledku neexistence přístupových údajů do datové schránky společnosti v době jeho doručování, Nejvyšší správní soud konstatuje, že rozhodnutí považuje za řádně doručené dnem 20. 2. 2014. Za situace, kdy společnost ALL EXPERTS s.r.o. po téměř půl roku od změny jednatele nedisponovala přístupovými údaji do datové schránky, přičemž tuto skutečnost ani žalovanému neoznámila, nelze žalovanému ničeho vytknout, pokud doručoval přezkoumávané rozhodnutí podle ustanovení § 19 odst. 1 správního řádu do datové schránky společnosti, a to i s uplatněním fikce doručení podle ustanovení § 17 odst. 4 zákona o elektronických úkonech, jež stanoví, že „[n]epřihlásí-li se do datové schránky osoba podle odstavce 3 ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty; to neplatí, vylučuje-li jiný právní předpis náhradní doručení.“

[46] Lze v této souvislosti přisvědčit i názoru krajského soudu, že od uživatelů datových schránek se vyžaduje jistý stupeň „bdělosti“, a to zejména pokud jde o otázku nakládání s přístupovými údaji. Ačkoli § 12 odst. 3 zákona o elektronických úkonech výslovně nestanoví, jakou formou má být změna statutárního orgánu Ministerstvu vnitra oznámena, s ohledem na smysl a účel citovaného ustanovení, kterým je především ochrana před možným zneužitím těchto údajů, nutno konstatovat, že od uživatelů datových schránek se zcela nepochybně vyžaduje určitý aktivní přístup a ne pouhé spoléhání na to, že ministerstvo se o změně statutárního orgánu dozví skrze základní registry.

[47] Nad rámec uvedeného nutno opětovně dodat, že veškeré úkony stěžovatele a jeho zástupců činěné vůči správním orgánům působí značně účelově, ve snaze protahovat správní řízení a docílit prekluze odpovědnosti za spáchané přestupky. I v této souvislosti lze odkázat na předcházející zrušovací rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2014, č. j. 4 As 171/2014 – 26, v němž zdejší soud konstatoval: „*Nejvyšší správní soud konečně považuje za potřebné zdůraznit, že popsaná procesní strategie, kterou zvolil žalobce v řízení před správními orgány a poté v žalobě v nyní posuzované věci, je zdejšímu soudu známa z jeho úřední činnosti například ve věci vedené pod sp. zn. 3 As 139/2014, sp. zn. 9 As*

pokračování

162/2014 nebo sp. zn. 9 As 144/2014. Jedná se vždy o stejný mechanismus, kdy je účastník správního řízení zastoupen na základě plné moci předložené v kopii a udělené třetí osobě (zpravidla zmocněnci R. K.), který požádá o doručování na elektronickou adresu a následně nepotvrdí převzetí takto doručované písemnosti dle § 19 odst. 8 správního řádu, písemnost se proto doručuje na adresu trvalého pobytu tohoto zmocněnce, kde je písemnost doručena fikcí s následným vhozením do domovní schránky a posléze (s odstupem delší doby) účastník správního řízení (obviněný z přestupku), zmocní další osobu (zde K. S.) k nahlédnutí do správního spisu, pořízení jeho kopie, a v žalobě, kterou následně žalobce podává, je zpochybňována jak správnost doručování zmocněnci, tak i samotné zmocnění zástupce ve správním řízení na základě kopie plné moci. Je také pravidlem, že v řízení o žalobě před správními soudy zastupuje žalobce vždy stejný advokát. Jedná se tedy o promyšlenou procesní taktiku, která má za cíl protahovat správní řízení a dosáhnout prekluze odpovědnosti za přestupek.“ Do zmíněné procesní taktiky lze dle názoru zdejšího soudu zcela jistě zařadit také obstrukce stěžovatele, resp. jeho zástupce s přístupovými údaji do datové schránky.

[48] Pokud jde o námitky stěžovatele stran řádného prokázání, zda byly zasahujícím policistům předloženy doklady předepsané k řízení motorového vozidla, nezbyvá Nejvyššímu správnímu soudu než konstatovat, že tyto námitky nejsou přípustné. Podle ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s. „[k]asační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jež rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.“ Z obsahu soudního spisu nicméně plyne, že předmětné námitky v řízení před krajským soudem stěžovatelem uplatněny nebyly. Nejvyšší správní soud se jimi proto v řízení o kasační stížnosti nezabýval.

[49] Současně se Nejvyšší správní soud nezabýval ani námitkami stěžovatele souvisejícími s neprovedením důkazu vyšetřovacím pokusem, resp. znaleckým posudkem, neboť již ve svém předcházejícím zrušovacím rozsudku ze dne 20. 5. 2015, č. j. 4 As 51/2015 – 72, vyslovil názor, že skutkový stav byl v posuzovaném případě spolehlivě zjištěn. Provedení navrhovaných důkazů by proto dle názoru zdejšího soudu bylo zcela nadbytečné. V podrobnostech odkazuje Nejvyšší správní soud na výše citovaný rozsudek.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[50] Ze všech výše popsaných důvodů považuje Nejvyšší správní soud kasační stížnost za nedůvodnou, a v souladu s ustanovením § 110 odst. 1 větou druhou s. ř. s. ji proto zamítl.

[51] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona. Jelikož stěžovatel neměl v řízení o kasační stížnosti úspěch, nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení. Žalovaný náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepožadoval.

Poučení: Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. listopadu 2015

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu